

γίγαντας

γίγαντας, ο, ουσ. [<αρχ. Γίγας], ο γίγαντας. **1.** άνθρωπος εξαιρετικός, εξαίσιος: «ο φίλος σου μ' άφησε κατάπληκτο με τη στάση του, γίγαντας σου λέω!». **2.** άνθρωπος ψηλός και σωματώδης, άνθρωπος πολύ δυνατός: «μια πιθαμή άνθρωπος και πήγε να τα βάλει μ' αυτόν τον γίγαντα!». **3.** αυτός που ξεχωρίζει για τη μεγάλη του προσφορά σε κάποιο χώρο: «οι γίγαντες του πνεύματος». **4α.** ως επιφών. **γίγαντα!** φιλική ή τιμητική προσφώνηση σε οικείο άτομο ή σε άτομο του οποίου αναγνωρίζουμε την αξία, την ανωτερότητά του, και του δίνουμε το προβάδισμα: «καλώς τον γίγαντα!». **β.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση: «τι γίνεται, ρε γίγαντα, πάλι χωρίς φράγκο έμεινες!». Συνών. αρχηγέ! (2α, β) / αφεντικό! (3α, β) / γιατρέ! (3α, β) / δάσκαλε! (4α, β) / καπετάνιε! (4α, β) / μάστορα! (4α, β) / μεγάλε! (9α, β) / ντόκτορ! (3α, β) / στρατηγέ! / τσιφ! (3α, β). **γ.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση. **5.** γιγαντόσωμο πρόσωπο του παραμυθιού με υπερφυσικές δυνάμεις ή πνεύμα αγαθοποιό ή κακοποιό: «τα παιδιά έτρεξαν να κρυφτούν για να μην τα βρει ο γίγαντας και τα φάει || ο γίγαντας πήρε τα παιδιά στη μεγάλη του αγκαλιά, και με δυο μεγάλες δρασκελιές τα πέρασε στην απέναντι όχθη του ποταμού». **6.** στον πλ. **οι γίγαντες**, ποικιλία μεγάλου φασολιού: «το μεσημέρι φάγαμε γίγαντες».

- γίγαντας με πήλινα πόδια, λέγεται για κάτι που, παρ' όλη την τεράστια ανάπτυξή του ή τις τεράστιες διαστάσεις του, στηρίζεται πάνω σε σαθρές βάσεις: «στις αρχές της δεκαετίας του 1990 η Σοβιετική Ένωση αποδείχτηκε πως ήταν ένας γίγαντας με πήλινα πόδια γι' αυτό και διαλύθηκε».

- κοιμισμένος γίγαντας, μεγάλη δύναμη που βρίσκεται σε μακροχρόνια αδράνεια: «τα τελευταία χρόνια η Ρωσία είναι ένας κοιμισμένος γίγαντας».

- φασόλια γίγαντες, βλ. λ. [φασόλι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας